

ogsaa gjælder om den første Deel; thi det er det samme Subject, som henhører til dem begge. Jeg maa saaledes antage det udenfor al Tvivl, at § 84 er aldeles omfattende, og omfatter navnlig baade Indlændinge og Udlændinge. Dette var med Hensyn til den juridiske Side af Sagen; jeg skal nu tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til den praktiske Indvending, som er gjort af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amt 4de District (Monrab); han meente, at man vel kunde redigere Loven paa den Maade, at den udkom saaledes, at den ikke erklærede, at den kom med noget Nytt, men blot erklærede, at den kom i Conseqvens med Grundloven, eller, hvis Ministeriet mod Formodning skulde modfatte sig dette, da kunde man udelade alle Bestemmelser, som enten berørte, at det var noget Nytt, eller som omtalte, at det var i Conseqvens med Grundloven. Det kunde for Exempel hedde: „Indskrænkningerne i fremmede mosaiske Troesbe-
kjendendes Afgang ere ophævede, saa at alle Fremmede ikke ere nogen Indskrænkning underkastede,“ og herved vilde man opnaae baade det theoretiske og praktiske Formaal.

Da Discussionen var kommen paa dette Punkt, bemærkede Formanden, at han i dette Dieblif havde modtaget en Begiering om Afslutning, men tilføiede umiddelbart derpaa, efter at have angivet, hvilke Rigsdagsmænd der havde begjæret Ordet, at han nu saae, at der paa den ham overleverede Liste over de Medlemmer, der havde forlangt Afslutning, kun fandtes 14 Navne. Discussionen fortsattes altsaa og gaves Ordet til:

Mourier: Skjøndt vi have hørt adskillige lange Foredrag, som sluttede med en Formaning om at afforte Forhandlingerne, saa kan jeg dog ikke undlade at benytte den givne Tillæbelse, for at udtale mig om et Par Punkter navnlig med Hensyn til Sagens rettlige Bedømmelse. Jeg maa i alt Væsentligt være enig i den af min ærede Sidemand til Venstre (S. C. Larsen) udtalte Anskuelse, at den Lov, hvortil Udkastet foreligger, ingenlunde tør anses overflødig. Naar nemlig Grundlovens § 84 bestemmer, at Ingen paa Grund af sin Troesbe-
kjendelse kan berøves Afgang til den

tigheder, saa vil jeg opfatte det Spørgsmaal: for hvem gjælder Danmarks Riges Grundlov? og Svaret bliver: for danske Undersaatter. Deraf følger, at ingen dansk Undersaat, som er Mosait, kan paa Grund af denne sin Troesbe-
kjendelse berøves Afgang til den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder; dette, og intet videre, er hjemlet i Ordene. Allerede det, at Paragraphen taler om „den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder“, synes mig at antyde, at den ikke er anvendelig, hvor der blot spørges om Afgang til Riget, om Tillæbelse til her at tage Ophold; og naar en æret Rigsdagsmand, som nys havde Ordet, har meent at kunne paaberaabe sig Paragraphens Slutning: „eller unddrage sig Opsyldelsen af nogen almindelig Borgerpligt“, saa synes dette Argument ikke blot at bortfalde; men snarere at vende sig mod Den, der brugte det, naar de sidstnævnte Udtryk læses i deres Forbindelse med den foregaaende Deel af Paragraphen, som jeg nyligt fremhævede. Man har vel villet godtgjøre, at det skulde være urigtigt at sige, at Grundloven blot gjaldt for danske Undersaatter, ved at henvisse til en anden Paragraph i Grundloven, nemlig § 54, der omtaler, at ingen Udlænding herefter kan erholde Indfødsret uden ved Lov; men denne Paragraph taler om Indfødsret, og nævner derfor Udlændinge i Modsetning til Indfødte, og det er vitterligt, at „Indfødte“ og „danske Undersaatter“ ingenlunde ere eensbetydende Udtryk, og Den, som har Tvivl herom, kan faae denne Tvivl opklaret ved at efterlæse Forordningen om Indfødsretten af 15de Januar 1776, hvor der udtrykkelig skjelnes mellem indfødte og ikke indfødte Undersaatter. Forsaavidt man har meent, at det i alt Fald maatte komme i Betragtning, at fremmede mosaiske Troesbe-
kjendere uden særlig Tillæbelse maae opholde sig her i Riget saa lang Tid, som der udfordres til Gjennemreise, dog ikke længere end 14 Dage, og allerede ved et saadant Ophold maatte antages at vinde Egenkab af danske Undersaatter, da maa jeg bede bemærket, at der herved ogsaa kun er indrømmet dem Afgang til et midlertidigt, kortvarigt Ophold her i Riget, ikke til at forblive og nedsatte sig her. Tillæbelsen er kun givet indenfor hiin snevne Grændse